

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 27 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2019, declarate de părțile vătămate Ardeleanu Cristina, Tarlapan Iurie și Tarlapan Lidia, de avocatul Eduard Ceornea și de inculpatul

Ardeleanu Alexandr XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>04.02.2019 – 27.02.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.03.2019 – 09.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>12.12.2019 – 05.02.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 27 februarie 2019, Ardeleanu Alexandr a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin *cumularea totală* a pedepselor aplicate conform sentinței Judecătorei Bălți din 27.02.2019 și *perioadei specificate* în încheierea Judecătorei Edineț din 31.10.2018, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 7 ani 8 luni și 10 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 27.02.2019, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 29.11.2018 până la 27.02.2019.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, a fost respinsă.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada 15.10.2018 - 29.11.2018, inculpatul Ardeleanu A., locuind împreună cu mama Ardeleanu C., cu tata Tarlapan I. și cu bunica Tarlapan L., toți fiind membri ai unei familii, pe adresa XXXXXX, XXXXXX, manifestând o vădită lipsă de stimă și respect față de membrii familiei sale, profitând de faptul că aceștia sunt neputincioși față de el, atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic, provoca conflicte, numindu-i cu cuvinte indecente, înjosindu-le demnitatea.

La 29 noiembrie 2018, în jurul orei 16.00, aflându-se acasă, fără careva motive, Ardeleanu A. a inițiat un conflict cu bunica Tarlapan L., a numit-o cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i demnitatea, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu mâna peste cap, corp și a mușcat-o de mână. Concomitent, în aceleași circumstanțe, Ardeleanu A. a aplicat violență și asupra tatălui Tarlapan I., lovindu-l cu pumnii peste față, precum și cu un obiect ascuțit în regiunea cutiei toracice în partea stânga. Tot atunci, Ardeleanu A. a aplicat violență și asupra mamei Ardeleanu C., lovind-o cu un obiect ascuțit în regiunea piciorului, lezându-i o arteră, care a provocat o hemoragie abundentă.

Conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201810P0780 din 30.11.2018, la examinarea medico-legală a lui Tarlapan L. s-au depistat echimoze și excoriații pe pavilionul urechii stângi, suprafața posterioară a mâinii stângi, genunchiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică, prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 201810P0781 din 30.11.2018, la examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. s-au depistat echimoze pe nas și ambii ochi; excoriații pe frunte, nas, ochiul drept și mâna stângă, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, care se califică ca vătămare neînsemnată. Totodată, s-a depistat o plagă tăiată a cutiei toracice pe stânga, care a fost produsă prin acțiunea mecanică, prin mecanism de lovire cu un corp ascuțit-tăios, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară.

Prin raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 201810D0439 din 30.11.2018, la Ardeleanu C. s-a constatat o plagă tăiată-înțepată transfixiantă a gambei drepte 1/3 proximală cu lezarea masivă a mușchilor și a peretelui arterei și venei tibiale posterioare. Aceste leziuni au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent tăios-înțepător, sunt periculoase pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare gravă. Localizarea și caracterul leziunilor corporale exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziție vertical - ortostatică.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că între el și tatăl său a izbucnit o ceartă, s-au îmbrâncit. Bunica a început să strige, cerând să se calmeze, apoi a luat un băț și i-a lovit pe amândoi. A încercat să-i ia bățul și a avertizat-o că o va mușca dacă nu i-l dă. Aceasta nu a cedat și el a mușcat-o, iar în timpul când i-a luat bățul, bunicăsa a căzut și s-a lovit. Ridicându-se în picioare, l-a izbit pe tatăl său cu un sac cu materiale, apoi a intrat mama sa și ei au plecat acasă. Ajungând acasă, tatăl nu i-a permis să plece în oraș și iarăși a început un conflict, în timpul căruia părinții lui au căzut, iar el a ieșit din casă.

Totodată, vinovăția acestuia este demonstrată prin probele administrate.

Astfel, martorul Cerneleanu L. a indicat că a venit Tarlapan L., era speriată, avea vătămări, era dezbrăcată și fără încălțăminte, apoi a plecat. A doua zi a înțeles că ceva s-a întâmplat, a văzut urme de sânge lângă gard și a aflat că Ardeleanu C. este în spital. A fost prezent la efectuarea percheziției de către colaboratorii de poliție, în cadrul căreia a fost găsit cuțitul, care a căzut din sobă.

Martorul Antonov I. a comunicat că în jurul orei 17.00 se ducea la un vecin și din ograda lui Tarlapan I. a auzit strigăte, a văzut urme de sânge pe jos. A intrat în ogradă și l-a văzut pe acesta care o căuta pe Ardeleanu C., apoi au început s-o caute pe ultima după urmele de sânge care erau în curte și în afara curții. A văzut vătămări și la Tarlapan I. A înțeles că Ardeleanu A. a înjunghiat-o pe Ardeleanu C. și i-a lovit pe Tarlapan I. și Tarlapan L. Deși erau orele 17.00, urmele de sânge se vedeau deoarece ardeau luminile. Tarlapan I. era lângă inculpat care stătea culcat la pământ.

Martorul Țăbîrnă S. a relatat că în jurul 17.00, a auzit strigăte la vecini. S-a apropiat și a văzut că Tarlapan I. se lupta cu inculpatul și el i-a despărțit. El a rămas cu Ardeleanu A., iar Tarlapan I. a mers să o caute pe Ardeleanu C. după urmele de sânge. Apoi, a venit vecinul Antonov I. care a mers cu Tarlapan I. și au găsit-o pe Ardeleanu C. după urme, apoi a venit ambulanța și au transportat-o pe Ardeleanu C. la spital. Tarlapan I. avea sânge pe față, iar Ardeleanu C. avea sânge la picior. A doua zi, a venit la Tarlapan L. și a văzut că lustra era stricată.

Martorul Ardeleanu D. a declarat că între inculpat și Tarlapan I. a avut loc un conflict, iar inculpatul s-a întors și l-a lovit pe acesta.

Vinovăția inculpatului se dovedește și prin probele scrise, cercetate în ședința de judecată și anume:

rapoartele de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 30.11.2018;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.11.2018 cu anexă fototabel;

procesul-verbal de audiere a părții vătămate Tarlapan L. din 29.11.2018;

procesul-verbal de ridicare din 30.11.2018;

raportul de expertiză medico-legală nr. 20180P0780 din 30.11.2018, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Tarlapan L. s-au depistat echimoze pe pavilionul urechii stângi, suprafața posterioară a mâinii stângi, genunchiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări neînsemnate. Localizarea și caracterul leziunilor corporale pe ureche și mâna stângă exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziția verticală ortostatică. Leziunile genunchiului stâng au apărut în urma unei căderi din poziție verticală ortostatică;

procesul-verbal de audiere a martorului Tarlapan I. din 30.11.2018;

raportul de expertiză medico-legală nr. 20180P0781 din 30.11.2018, conform căruia la examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. au fost depistate echimoze pe nas și ambii ochi, excoriații pe frunte, nas, ochiul drept și mâna stângă, care au fost produse prin acțiunea mecanică, prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări neînsemnate. La examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. au fost depistate: plagă tăiată a cutiei toracice pe stânga ce a fost produsă prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp ascuțit-tăios posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări ușoare;

procesul-verbal de audiere a martorului Ardeleanu C. din 07.12.2018;

raportul de expertiză judiciară nr. 201810D0439 din 30.11.2018, prin care la examinarea medico-legală a lui Ardeleanu C. s-a constatat o plagă tăiată-înțepată transfixiantă a gambei drepte 1/3 proximală cu lezarea masivă a mușchilor și al peretelui arterei și venei tibiale posterioare. Leziunile au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent tăios-înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări grave;

procesul-verbal de audiere a martorului Antonov I. din 07.12.2018;

procesul-verbal de audiere a martorului Țibîrnă S. din 07.12.2018;

procesul-verbal de audiere a martorului Cernelean L.;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.12.2018, cu anexă tabel fotografic.

Astfel, în rezultatul acțiunilor inculpatului, potrivit raportului de expertiză medico-legală la Ardeleanu C. s-a constatat o plaga tăiată-înțepată, transfixiantă a gambei drepte 1/3 proximală cu lezarea masivă a mușchilor și al peretelui arterei și venei tibiale posterioare. Leziunile menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect contondent tăios-înțepător.

Faptul că inculpatul a aplicat violență asupra mamei sale cu un obiect ascuțit a fost pe deplin demonstrat și prin tabelul fotografic și concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201810D0439 din 30.11.2018.

Și din declarațiile martorilor Țibîrnă S., Antonov S. și Cernelean L. rezultă că în conflictul dintre Tarlapan I. și Ardeleanu A. a avut de suferit Ardeleanu C., care a încercat să-i despartă, iar la locul comiterii faptei a fost găsit cuțitul cu care a fost lovită ultima.

Martorul Antonov S. a relatat că în momentul când a intrat în ogradă, a înțeles că Ardeleanu C. a fost lovită cu cuțitul deoarece în ogradă și după poartă era mult sânge și au găsit-o pe aceasta după urmele de sânge. A înțeles că inculpatul a lovit-o pe mama sa și l-a bătut pe tatăl său, deoarece a venit la strigătele care se auzeau în ograda lor.

Totodată, afirmațiile părții vătămate Ardeleanu C. că a căzut jos afară pe trotuar și s-a lovit la picior, motiv din care i-au apărut vătămări, iar fiul doar a împins-o sunt irelevante.

Ori, potrivit planșei fotografice și a raportului de expertiză judiciară nr. 201810D0439 din 30.11.2018, părții vătămate Ardeleanu C., în urma lovirii în regiunea piciorului, i-a fost provocată hemoragie abundentă, iar în cazul versiunii înaintate de aceasta că a căzut pe trotuar, căderea dată nu putea să provoace asemenea

hemoragie, iar localizarea leziunilor corporale erau altele decât cele stabilite prin raportul de expertiză medico-legală.

În același timp, este nefondată și versiunea lui Tarlapan I. că vătămările i-au fost provocate în momentul când el s-a îmbrâncit cu feciorul, deoarece, conform raportului de expertiză-judiciară, la Tarlapan I. au fost depistate multiple echimoze, excoriații pe frunte și nas, a fost tăiată plaga cutiei toracice, or, vătămările corporale au apărut doar în rezultatul acțiunilor inculpatului.

Martorul Țîbîrnă S. a relatat că a venit în momentul când Tarlapan I. se lupta cu inculpatul, ca rezultat al loviturilor aplicate de acesta, la Tarlapan I. au apărut vătămările constatate prin concluzie, iar versiunea că vătămările au apărut în rezultatul căderii lui pe masă, nu pot fi puse la baza sentinței, deoarece vătămările depistate au fost provocate în urma aplicării loviturilor și nu putea fi provocate în rezultatul căderii pe masă.

Partea vătămată Tarlapan I. a indicat că s-a încăierat cu fiul său în casă la Tarlapan L., apoi s-au mai îmbrâncit în casa unde locuiește el, însă martorul Țîbîrnă S. indică că a văzut cum Tarlapan I. se întindea cu Ardeleanu A. afară și i-a despărțit, după ce au plecat să o caute pe Ardeleanu C. după urmele de sânge, deci versiunea părții vătămate nu este însoțită de o forță probatorie.

Totodată, instanța a stabilit legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și vătămările depistate la Tarlapan L., sub formă de echimoze pe pavilionul urechii stângi, suprafața posterioară a mâinii stângi, genunchiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, fiind calificate ca vătămări neînsemnate.

Potrivit concluziei medicale, vătămările au fost provocate în rezultatul lovirii cu un corp dur bont, iar leziunile la genunchi au fost provocate în urma unei căderi din poziție verticală ortostatică și versiunea înaintată de Tarlapan L. că a căzut în momentul când inculpatul a dorit să-i ia bățul din mână și ca s-o liniștească a fost nevoit să o muște, nu are forță probantă ori, din raportul de expertiză medico-legală rezultă că vătămările corporale au apărut în urma loviturilor, circumstanțe care au fost stabilite și reținute prin rechizitoriu.

Mai mult, în cazul în care situația derula conform versiunii lui Tarlapan L., atunci ea nu pleca fără încălțăminte la vecini, după ajutor, în timp ce afară era zăpadă.

Deci, versiunea părților vătămate Ardeleanu C., Tarlapan L., Tarlapan I. și a martorului Ardeleanu D. că vătămările corporale au fost cauzate în urma căderii părților vătămate, nefiind provocate de inculpat nu este relevantă, or, declarațiile depuse de mama, tatăl, bunica și mătușa inculpatului constituie o încercare de a-l ajuta pe acesta să evite răspunderea penală.

Nu este exclus nici faptul că părțile vătămate și martorul au fost influențate de inculpat care, în cadrul examinării cauzei, a avut un comportament agresiv și amenințător.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, ce au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75-88 Cod penal, că inculpatul a săvârșit intenționat o infracțiune gravă, care se sancționează cu închisoare de la 2 la 6 ani, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă doar prin izolare de societate.

Pe lângă aceasta, instanța a reținut că prin sentința din 15.04.2011 inculpatul a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1), 188 alin. (3) lit. c), 186 alin. (2) lit. c), d), 84 Cod penal, la 10 ani închisoare, iar prin încheierea Judecătoriei Edineț din 31.10.2018 a fost liberat condiționat de pedeapsă, în temeiul art. 91 Cod penal, cu 1 an 10 luni și 8 zile înainte de termen.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Totodată, în cazurile în care expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzării, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Tatiana Nadulișneac, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) și art. 85 Cod penal de 11 ani 10 luni și 8 zile închisoare, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 576 lei.

Apelanta a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de gravitatea infracțiunii comise, de consecințele survenite, de persoana inculpatului și de circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea.

La fel, potrivit art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora este suportată de condamnat sau este trecută în contul statului.

3.1. A declarat apel și avocatul Ion Prisăcari, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a apreciat obiectiv probele puse la baza sentinței de condamnare sub aspectul concludenței și pertinentei acestora.

Ori, prezența vătămărilor corporale la părțile vătămate nu denotă faptul că acestea au fost cauzate prin acțiunile intenționate ale inculpatului.

Astfel, instanța de fond eronat a respins declarațiile părților vătămate date în ședința de judecată, prin care au relatat împrejurările petrecute la domiciliul acestora.

Deci, nu pot fi puse la baza sentinței declarațiile părților vătămate date la faza urmăririi penale, deoarece aceștia, în afară de Tarlapan L., erau în stare de ebrietate alcoolică, iar conform depozițiilor martorilor, ei consumă regulat alcool.

Nu dovedesc vinovăția inculpatului nici declarațiile martorilor Antonov I. și Țibîrnă S., deoarece ei nu au fost martori oculari ai celor întâmplate, relatând aceste circumstanțe din spusele părții vătămate Tarlapan I.

3.2. Avocatul Eduard Ceornea a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că probele administrate nu demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului, iar instanța de fond, în mod arbitrar, în lipsa unor dovezi concludente și pertinente, și-a fondat concluziile în baza unor presupuneri personale, prin care a respins declarațiile părților vătămate și ale inculpatului, soluția fiind bazată pe aprecierea eronată a rapoartelor de expertiză efectuate.

Instanța de fond greșit a respins declarațiile părții vătămate Tarlapan L. date în ședința de judecată, că la poliție a semnat doar foi goale, or, aceste declarații se confirmă prin probele scrise anexate la dosar.

Totodată, din analiza constatărilor instanței și explicațiile expertului rezultă că, atât instanța, cât și expertul, nu au intrat în esența cauzei, prezentând concluzii contradictorii și lipsite de logică, instanța de fond stabilind cauzarea plăgii tăiat-înțepată de un corp contondent.

Contrar prevederilor legale, instanța de fond a omis aceste circumstanțe și, necătând la prezența dubiilor în probațiunea învinuirii, a apreciat ca fiind irelevante declarațiile inculpatului și ale părților vătămate făcute în instanța de fond.

Ori, aceste declarații coroborează și cu probele din dosar, din care este evident că inculpatul nu a acționat în mod violent față de membrii familiei sale, iar prin acțiunile sale, nu a intenționat să le cauzeze acestora leziuni corporale.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a examinat, verificat și apreciat probele administrate complex, minuțios, sub toate aspectele și obiectiv, prin prisma circumstanțelor concrete ale cauzei și ale prevederilor legale, acțiunile inculpatului corect fiind încadrate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Astfel, instanța de fond întemeiat și-a fondat sentința de condamnare pe declarațiile părților vătămate Ardeleanu C., Tarlapan L., Tarlapan I. și ale martorilor Antonov I., Antonov S., Țîbîrnă S. și Cernelean L., care coroborează între ele.

Partea vătămată Ardeleanu C. a declarat că conflictul dintre inculpat și Tarlapan I. a început în casa lui Tarlapan L. și aceștia doar se împingeau. Și pe ea fiul ei doar a împins-o.

Partea vătămată Tarlapan I. a indicat că, împreună cu Ardeleanu A. au servit cina la Tarlapan L., apoi între ei a izbucnit un conflict, deoarece nu-i permitea feciorului să iasă în oraș. Nu s-au luptat, doar a căzut pe masă, iar, în rezultat, s-a stricat masa și vesela. În momentul când Tarlapan L. a încercat să-i despartă, posibil au atins-o și ea a căzut. În acea zi, Ardeleanu A. a consumat vin. Urmele de sânge au apărut în urma bătăii. Ei nu s-au bătut, doar se împingeau.

Partea vătămată Tarlapan L. a relatat că a intrat Tarlapan I. și între el și inculpat a început un conflict. Ei au început să se îmbrâncească, iar ea a luat un băț ca să-i despartă, iar atunci când inculpatul a dorit să-i ia bățul, a mușcat-o și în momentul când el trăgea de băț, ea a căzut și s-a lovit cu urechea de ușă.

Martorul Cerneleanu L. a comunicat că a intrat Tarlapan L., care era speriată și a cerut oglinda. Aceasta avea vătămări și era dezbrăcată, nu avea încălțăminte, apoi a plecat. A doua zi a înțeles că ceva s-a întâmplat, deoarece a văzut sânge lângă gard și a aflat că Ardeleanu C. este în spital. A fost prezent la efectuarea percheziției în cadrul căreia au găsit cuțitul care a căzut din sobă.

Martorul Antonov I. a declarat că în jurul orelor 17.00 se ducea la un vecin și din ograda lui Tarlapan I. a auzit strigăte și a văzut sânge pe jos. A intrat în ogradă și, împreună cu Tarlapan I., au căutat-o pe Ardeleanu C. după urmele de sânge care erau în curte și în afara curții. Tarlapan I., la fel, avea vătămări. A înțeles că Ardeleanu A. a înjunghiat-o pe Ardeleanu C. și i-a lovit pe Tarlapan L. și Tarlapan I. Deși erau orele 17.00, urmele de sânge se vedeau deoarece ardeau luminile. Tarlapan I. stătea lângă Ardeleanu A. care era culcat la pământ.

Martorul Țăbîrnă S. a indicat că la orele 17.00 a auzit strigăte de la vecini. Când s-a apropiat, Tarlapan I. se lupta cu inculpatul și el i-a despărțit. El a rămas cu Ardeleanu A., iar Tarlapan I. a mers s-o caute pe Ardeleanu C. după urme. Ulterior, a venit vecinul Antonov I., care s-a dus s-o caute pe Ardeleanu C. cu Tarlapan I. și au găsit-o pe aceasta după urme, apoi a venit ambulanța și Ardeleanu C. a fost transportată la spital. Tarlapan I. avea pe față sânge, iar la Ardeleanu C. piciorul era de sânge. A doua zi a văzut că în casă la Tarlapan L. lustra era stricată. În acea zi inculpatul a servit puțin vin. Familia Tarlapan este liniștită, iar prima dată a auzit strigăte după ce Ardeleanu A. a venit de la închisoare, și anume, la 11.11.2018. Toți strigau, însă la Tarlapan I. și inculpat nu a văzut nimic în mână. Până la data de 11.11.2018 nu a auzit ca în familia Tarlapan să fie ceartă, la fel, nu a auzit ca inculpatul să numească membrii familiei cu cuvinte necenzurate. Nu a văzut ca inculpatul în acea seară să lovească părțile vătămăte. În casa în care locuiește Tarlapan L., în cameră era stricată lustra, pe masă era dezordine. Angajații poliției au ridicat cuțitul din sobă, iar în acea seară Tarlapan L. a plecat desculț la vecini.

În calitate de probe pertinente și utile în vederea confirmării vinovăției inculpatului au fost reținute și probele scrise, și anume:

raportul punctului traumatic din 29.11.2018, prin care se confirmă transportarea lui Ardeleanu C. de la domiciliu și primirea leziunilor anume la domiciliu;

raportul secției de internare din 29.11.2018, prin care se confirmă transportarea lui Tarlapan I. în instituția medicală în urma leziunilor primite la domiciliu;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.11.2018 cu anexă fototabel, care confirmă urmările unei altercații cu implicarea lui Ardeleanu A., fapt confirmat de Tarlapan L.;

procesul-verbal de audiere a părții vătămăte Tarlapan L. din 29.11.2018 la urmărirea penală, în care aceasta a explicat cu lux de amănunte circumstanțele conflictului și acțiunile comise de Ardeleanu A.;

procesul-verbal de audiere a martorului Ardeleanu C. din 07.11.2018;

procesul-verbal de audiere a lui Tarlapan I.

Or, aceste probe scrise, verificate în instanța de apel, sunt pertinente și utile în vederea confirmării vinovăției inculpatului, deoarece coroborează cu declarațiile martorilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu raportul de expertiză medico-legală nr. 20180P0780 din 30.11.2018 potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Tarlapan L. au fost depistate echimoze pe pavilionul urechii stângi, suprafața posterioară a mâinii stângi, genunchiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări neînsemnate. Localizarea și

caracterul leziunilor corporale pe ureche și mâna stângă exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziția verticală ortostatică. Leziunile genunchiului stâng au apărut în urma căderii din poziție verticală ortostatică; cu raportul de expertiză medico-legală nr. 20180P0781 din 30.11.2018 potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. au fost depistate echimoze pe nas și ambii ochi, excoriații pe frunte, nas, ochiul drept și mâna stângă, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări neînsemnate. La examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. a fost depistată o plagă tăiată a cutiei toracice pe stânga ce a fost produsă prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp ascuțit-tăios, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări ușoare; raportul de expertiză judiciară nr. 201810D0439 din 30.11.2018, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Ardeleanu C. s-a constatat o plagă tăiată-înțepată transfixiantă a gambei drepte 1/3 proximală cu lezarea masivă a mușchilor și al peretelui arterei și venei tibiale posterioare. Leziunile menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent tăios-înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări grave.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită inclusiv prin declarațiile părților vătămate Ardeleanu C., Tarlapan I., Tarlapan L., ale martorului Ardeleanu D., date în ședința de judecată, care radical diferă de cele date la urmărirea penală, însă confirmă încercările acestora de a ascunde circumstanțele cauzei, pentru a elibera inculpatul de răspundere penală.

Însă, din conținutul acestor declarații este clar faptul schimbării depozițiilor sub influența relațiilor familiale existente între ei.

În același timp, apelul apărării aduce atingere părților vătămate Ardeleanu C., Tarlapan I. și Tarlapan L., fiind sub incidența art. 8 din CEDO, or, viața de familie presupune ca membrii acesteia să nu se simtă amenințați sau hărțuiți (*cauza Opuz c. Turciei*, nr. 33401/02, § 72-86. CEDO 2009).

Mai mult, violența fizică și psihică manifestată de inculpat față de victimele Ardeleanu C., Tarlapan I. și Tarlapan L. conduc direct la atragerea la răspunderea penală a acestuia, în vederea neadmiterii ulterioară a răspunderii statului, or, circumstanțe similare au fost constatate și în Hotărârea CtEDO din 28.05.2013 în cauza Eremia și alții contra Moldovei (*cererea nr. 3564/11*) pct. 76, unde Curtea a invocat că Republica Moldova a încălcat obligația sa pozitivă în temeiul art. 8 al Convenției, indicând expres că una din obligația pozitivă a statului în temeiul art. 8 CEDO este ca autoritățile naționale să ia măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie.

La fel, și martorul Antonov S. a indicat că a înțeles că Ardeleanu C. a fost lovită cu cuțitul, deoarece în ogradă și după poartă era mult sânge și au găsit-o pe aceasta după urmele de sânge și, din situația creată, a înțeles că inculpatul a lovit-o pe mama sa și l-a bătut pe tatăl său, el venind la vecini la strigătele care se auzeau în ogradă.

Afirmațiile apărării că instanța de fond a ignorat un șir de aspecte deosebită importanță ce țin de aprecierea declarațiilor părților vătămate, sunt

irelevante, fiind demonstrată legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și vătămările corporale stabilite la părțile vătămăte.

Pe lângă aceasta, conform apelului declarat, acuzarea consideră pedeapsa aplicată inculpatului prea blândă, însă sunt neîntemeiate trimiterile la condamnarea acestuia prin sentința din 15.04.2011 la 10 ani închisoare, deoarece aceste temeuri au stat la individualizarea pedepsei, fiind aleasă pedeapsa cu închisoare, care este cea mai aspră pedeapsă prevăzută pentru această categorie de infracțiune, ridicată la limita maximă reieșind din circumstanțele agravante.

La fel, instanța de fond a acordat deplină eficiență și principiului individualizării pedepsei penale, prevăzut de art. 7 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și vinovăția manifestată, de motivul celor comise, personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpatului.

Sunt nefondate și argumentele acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare, deoarece inculpatul este într-o situație financiară precară, anterior a fost condamnat și după eliberarea din penitenciar, nu este rațională dispunerea încasării cheltuielilor judiciare or, punerea în executare va duce la cheltuieli mai mari decât suma solicitată de acuzare, inculpatul urmând a fi eliberat de plata acestor cheltuieli,

5. Părțile vătămăte Ardeleanu C., Tarlapan I. și Tarlapan L. au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenții au indicat că inculpatul nu a comis față de ei nicio acțiune criminală și, la moment, execută pedeapsa cu închisoare pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Eduard Ceornea, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de fond, în mod arbitrar, în lipsa unor dovezi concludente și pertinente, și-a fondat concluziile în baza unor presupuneri personale, prin care a respins declarațiile părților vătămăte și ale inculpatului, soluția fiind bazată pe aprecierea eronată a rapoartelor de expertiză efectuate.

Instanța de fond greșit a respins declarațiile părții vătămăte Tarlapan L. date în ședința de judecată, că la poliție a semnat doar foi goale, or, aceste declarații se confirmă prin probele scrise anexate la dosar.

Totodată, din analiza constatărilor instanței și explicațiile expertului rezultă că, atât instanța, cât și expertul, nu au intrat în esența cauzei, prezentând concluzii contradictorii și lipsite de logică, instanța de fond stabilind cauzarea plăgii tăiat-înțepată de un corp contondent.

Contrar prevederilor legale, instanțele de fond și de apel au omis aceste circumstanțe și, necătând la prezența dubiilor în probațiunea învinuirii, a apreciat ca fiind irelevante declarațiile inculpatului și ale părților vătămăte făcute în instanța de fond.

Ori, aceste declarații coroborează și cu probele din dosar, din care este evident că inculpatul nu a acționat în mod violent față de membrii familiei sale, iar prin acțiunile sale, nu a intenționat să le cauzeze acestora leziuni corporale.

La fel, în mod abuziv și arbitrar, au fost interpretate declarațiile părților vătămate din instanțele de fond și de apel, în cadrul cărora au fost prezentate amănunțit circumstanțele care exclud vinovăția inculpatului în cele întâmplate.

Astfel, la examinarea cauzei, instanțele de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu au cercetat sub toate aspectele probele apărării existente la materialele cauzei, nu le-au verificat minuțios, prin prisma pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu au apreciat fiecare probă separat și toate - în coroborare, nefiind motivată respingerea acestor probe.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.2. Inculpatul, la fel, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că a fost condamnat pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o, iar sentința de condamnare este fondată pe presupunerile unor presupuși martori care nu dovedesc vinovăția lui. Mai mult, expertiza nu a fost efectuată, probele fiind fabricate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoana interesată nu a folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs doar decizia instanței de apel prin care și s-a înrăutățit situația.

Potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În această consecutivitate, și cu referire la recursul declarat de părțile vătămate, se reține că acestea nu au utilizat în prealabil calea de atac - apelul, inclusiv în aspectul invocat în recursul lor, în situația în care legea prevede această cale de atac (*pct. 3. - 5. din decizie*).

Pe lângă aceasta, în speță nu se atestă că prin decizia instanței de apel a fost înrăutățită situația acestor recurenți în raport cu soluția primei instanțe (*pct. 1.- 5. din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar al părților vătămate nu are niciun suport juridic, fiind vădit neîntemeiat.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar al inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5.2. din decizie*).

Totodată, recursul avocatului este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței și care ar fi încadrarea juridică corectă a faptei săvârșite în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că aceste recursuri nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare ale apărării, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5.1.- 5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Ardeleanu C., Tarlapan I., Tarlapan L., ale martorilor Ardeleanu D., Cerneleanu L., Antonov I., Țibîrnă S., rapoartele de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 30.11.2018; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.11.2018 cu anexă fototabel; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Tarlapan L. din 29.11.2018; procesul-verbal de ridicare din 30.11.2018; raportul de expertiză medico-legală nr. 20180P0780 din 30.11.2018, potrivit căruia la examinarea medico-legală a lui Tarlapan L. s-au depistat echimoze pe pavilionul urechii stângi, suprafața posterioară a mâinii stângi, genunchiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări neînsemnate. Localizarea și caracterul leziunilor corporale pe ureche și mâna stângă exclud posibilitatea formării lor prin cădere din poziția verticală ortostatică. Leziunile genunchiului stâng au apărut în urma unei căderi din poziție verticală ortostatică; procesul-verbal de audiere a martorului Tarlapan I. din 30.11.2018; raportul de expertiză medico-legală nr. 20180P0781 din 30.11.2018, conform căruia la examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. au fost depistate echimoze pe nas și ambii ochi, excoriații pe frunte, nas, ochiul drept și mâna stângă, care au fost produse prin acțiunea mecanică, prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări neînsemnate. La examinarea medico-legală a lui Tarlapan I. au fost depistate: plagă tăiată a cutiei toracice pe stânga ce a fost produsă prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp ascuțit-tăios posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări ușoare; procesul-verbal de audiere a martorului Ardeleanu C. din 07.11.2018; raportul de expertiză judiciară nr. 201810D0439 din 30.11.2018, prin care la examinarea medico-legală a lui Ardeleanu C. s-a constatat o plagă tăiată-înțepată transfixiantă a gambei drepte 1/3 proximală cu lezarea masivă a mușchilor și al peretelui arterei și venei tibiale posterioare. Leziunile au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect contondent tăios-înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămări grave; procesul-verbal de audiere a martorului Antonov I. din 07.12.2018; procesul-verbal de audiere a martorului Țibîrnă S. din 07.12.2018; procesul-verbal de audiere a martorului Cernelean L.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.12.2018, cu anexă tabel fotografic, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității,

veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal (*pct. 2. – 5.2. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 85 alin. (1) Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5.1.- 5.2. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile date au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 4., 5.1., 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că

hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de părțile vătămate Ardeleanu Cristina, Tarlapan Iurie și Tarlapan Lidia, de avocatul Eduard Ceornea și de inculpatul Ardeleanu Alexandr XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 27 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 martie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico